

Τεχνητή Νοημοσύνη-Εργασία 3

Πρόβλημα 1

1. Ορισμός kakuro σαν πρόβλημα ικανοποίησης περιορισμών:

Ένα πρόβλημα ικανοποίησης περιορισμών ορίζεται από:

- Σύνολο από μεταβλητές :

Έστω $X_{i,j}$ η μεταβλητή με i και j η οριζόντια και η κάθετη συνταταγμένη του πάζλ. Σε αυτές τις μεταβλητές θα γίνει η ανάθεση.

- Πεδίο μεταβλητών : $D = \{1, \dots, 9\}$
- Σύνολο από περιορισμούς:

Για κάθε μεταβλητή $X_{i,j}$ ισχύουν οι εξής περιορισμοί:

- Οι μεταβλητές X δεν πρέπει να είναι μαύρες θέσεις
- Το άθροισμα της καθέτου πρέπει να είναι αυτό που αναγράφεται στο αντίστοιχο μαύρο κουτί

$$\text{Sum}(X_{i,j}) = \text{SUM_VERTICAL} , \text{για κάθε } j$$

- Το άθροισμα της οριζοντίου πρέπει να είναι αυτό που αναγράφεται στο αντίστοιχο μαύρο κουτί

$$\text{Sum}(X_{i,j}) = \text{SUM_HORIZONTAL} , \text{για κάθε } i$$

- Δεν πρέπει σε μια κάθετο ή οριζόντιο να υπάρχει ο ίδιος αριθμός $X_{i,j} \neq X_{i',j'}$ για κάθε i και j

2. Αλγόριθμοι επίλυσης:

Το πρόβλημα του Kakuro λύθηκε και δοκιμάστηκε με πολλούς αλγορίθμους.

Αρχικά το ζητούμενο πρόβλημα υλοποιήθηκε σε python σύμφωνα με το υλικό που προτάθηκε στο github([aimacode](#)).

- Τεχνικές υλοποίησης
 - i. Παρατήρησα ότι υπάρχει μια κλάση Kakuro(Nary) και όπως ζητήθηκε την άλλαξα έτσι ώστε οι περιορισμοί να είναι Binary και όχι Nary. Με αυτό τον τρόπο θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω τις συναρτήσεις που είναι ήδη υλοποιημένες στο αρχείο csp.py.
 - ii. Δημιούργησα ένα αρχείο kakuro.py στο οποίο υπάρχει η κλάση MyKakuro(CSP) η οποία κληρονομεί από το CSP όλες τις συναρτήσεις - αλγορίθμους που μας ζητήθηκε να εξετάσουμε
 - iii. Άλλαξα στην συνάρτηση init της κλάσης Kakuro την διαχείριση των περιορισμών και πρόσθεσα στην δικιά μου κλάση ένα επιπλέον στοιχείο : sums , το οποίο είναι μια λίστα στην οποία αποθηκεύω το άθροισμα και ποια κουτάκια πρέπει να αθροίσουν για αυτό το άθροισμα.
 - iv. Υλοποιήθηκε μια συνάρτηση KakuroConstraints η οποία ελέγχει αν ισχύουν οι περιορισμοί (επιστέφει true αν ισχύουν και false αν όχι) η οποία είναι όπως προτείνεται στα σχόλια του csp μια συνάρτηση function(A,a,B,b) . Πρώτον ελέγχεται με μια συνάρτηση αν $a!=b$ και ύστερα τα αθροίσματα σε στήλη και κάθετο για τα κουτιά που δεν έχει γίνει assignment.
 - v. Τέλος , χρησιμοποιώ αυτούσια τα παζλ του κακούρο που είναι υλοποιημένα στους αλγορίθμους : Backtracking, Backtracking με FC, Backtracking με FC και MRV, Backtracking με MAC ,AC3, AC4

– Εκτέλεση : python3 kakuro.py

Ύστερα θα ζητηθεί να επιλέξετε την δυσκολία που έχετε να εξετάσουν οι αλγόριθμοι (Δυσκολία 0 ή 1 ή 2 ή 3 ,με 3 το πιο δύσκολο και 0,1 παρόμοιας δυσκολίας)

Για λόγους ευκολίας θα ασχολήθω στην συνέχεια με την σύγκριση των αλγόριθμων backtracking με τις προαναφερθείσες μετρικές και διάφορων βαθμών δυσκολίας.

3. Σύγκριση αλγορίθμων:

Χρόνος εκτέλεσης αλγορίθμων

	Backtracking	Backtracking - FC	Backtracking – MAC	Backtracking-MRV-FC	AC3	AC4
Kakuro1	11.00	0.00	1.00	0.00	0.00	0.00
Kakuro2	1.00	0.00	1.00	0.00	1.00	0.00
Kakuro3	23696.00	2.00	5.00	3.00	2.00	2.00
Kakuro4	807539.00	40.00	71.00	74.00	17.00	31.00

*Οι μετρήσεις έγιναν σε microseconds

Αριθμός αναθέσεων

	Backtracking	Backtracking - FC	Backtracking – MAC	Backtracking-MRV-FC	AC3	AC4
Kakuro1	97	105	121	113	121	129
Kakuro2	11	19	35	27	35	43
Kakuro3	113376	113405	113463	113434	113463	113492
Kakuro4	4798161	4798277	4798509	4798393	4798509	4798625

Παρατηρήσεις:

- Ο αλγόριθμος backtracking χρησιμοποιείται αρχικά χωρίς καμία μετρική και για αυτόν τον λόγο είναι και ο πιο αργός καθώς σε κάθε βήμα εξετάζει όλους τους συνδιασμούς .[Πολ/τα : $O(d^{ne})$]
- Με την προσθήκη του FC,MRV,MAC γίνεται διάδοση περιορισμών κατά την διάρκεια της αναζήτησης ή και νωρίτερα.Είναι ένας αλγόριθμος look-ahead ο οποίος εξετάζει περιορισμούς σε κάθε κατάσταση και μπορεί να κάνει κλάδεμα και να αποφύγει πολλές συγκρίσεις. Ωστόσο η υλοποίηση και εκτέλεση του χρειάζεται μεγαλύτερο χώρο από τον απλό.
- Με την χρήση του MAC ,σε κάθε βήμα διαδίδονται οι περιορισμοί σε κάθε επανάληψη μέχρι να μην υπάρχουν ασυνέπειες ακμής.
- Αλγόριθμος AC-3 (Πολ/τα: $O(n^2d^3)$) ωστόσο όπως παρατηρείται και στις διαφάνειες ο AC-4 είναι ίδιος ή και αργότερος δεσμεύοντας και παραπάνω χώρο
- Τελικά , παρατηρώ ότι ο πιο γρήγορος αλγόριθμος γενικά είναι το backtracking με FC το οποίο κάνει περισσότερα assignments από τους άλλους αντίστοιχους αλλά έχει μεγάλη απόδοση στον χρόνο.

Πρόβλημα 2

1. Ορισμός σαν πρόβλημα ικανοποίησης περιορισμών:

Ένα πρόβλημα ικανοποίησης περιορισμών ορίζεται από:

– Μεταβλητές :

~ Γ,Μ,Ο : οι ύποπτοι και στις οποίες μεταβλητές θα γίνει ανάθεση αν είναι ένοχοι ή όχι (**Διακριτές τιμές**)

~ X_i , με i μεταξύ του 1 και του 4 , λόγω του αριθμού των συγγραφέων:

κ. Γιάννη (X_1) , κ. Μαρία (X_2) , κ. Όλγα (X_3) , κ.Μήτσου (X_4)

(**Συνεχείς τιμές**)

~ Χρόνος T : ο χρόνος που γυρίσαν στο συνέδριο. (D_2) (**Συνεχείς τιμές**)

*Αυτή η μεταβλητή δηλώνει την ώρα που καθένας από αυτούς έφυγε από το συνέδριο πριν τις 11:00.

– Πεδίο μεταβλητών : $D_1 = \{\text{guilty}, \text{no_guilty}\}$, $D_2 = \{ 9.00 - 11.00 \}$

– Περιορισμοί:

▫ Η ανάγνωση γίνεται με σειρά δηλαδή:

X_1, X_2, X_3, X_4

▫ Η ανάγνωση διαρκεί 30'

▫ Από τα δύο παραπάνω προκύπτει ότι οι Χρόνοι εκκίνησης της ανάγνωσης κάθε συγγραφέα είναι:

a. ΧΕ-Γιάννη = 9.00

b. ΧΕ-Μαρία = 9.30

c. ΧΕ-Όλγα = 10.00

d. ΧΕ-Μήτσος = 10.30

▫ Όλοι επέστρεψαν στις 11.00 (Χ-Επιστροφής = 11.00)

▫ Χ- Συνέδριο -> Δωμάτιο = [5,10]'

▫ Χ- Συνέδριο -> Θησαυρός = [20,30]'

▫ Χ- Παραβίση = [45-90]'

▫ Ο κ.Μήτσος δεν είναι ύποπτος

2. Λύση προβλήματος:

Ο αστυνόμος Σιέσπης:

Θα πρέπει να σκεφτεί αυτήν την υπόθεση σαν με την βοήθεια ενός αλγορίθμου που χρησιμοποιεί **κλάδεμα μέσω της διάδοσης περιορισμών**. Η ευριστική συνάρτηση θα πρέπει να λειτουργήσει αρχικά επιστρέφοντας τους μικρότερους δυνατός αριθμούς από τους πιθανούς χρόνους . Αυτό θα διευκολύνει το κλάδεμα .

Άρα:

Αρχή της σκέψης του αστυνόμου(λαμβάνοντας τις minimum τιμές):

α. Ξεκινάει με τον τελευταίο ύποπτο.

Έστω πως έφυγε αμέσως μετά την ανάγνωση του συγγράμματος του δηλαδή:

X_3 (ΟΛΓΑ) = 10.30 και κατευθύνθηκε κατευθείαν στο χρηματοκιβώτιο

Οπότε $T = 10.30 + 20 + 45 = 11.35$, δεν ανήκει στο domain ,Αδύνατο -> ΚΛΑΔΕΜΑ

Επομένως η όλγα δεν είναι ένοχη και έχει :

$X_3 = [10.30 , 11.00]$ και $O = no_guilty$ και $T =$

Ομοίως και για τους υπόλοιπους:

β. διάστημα = $10.00 + 20 + 45 = 11.05$, Αδύνατο -> ΚΛΑΔΕΜΑ

$X_2 = [10.00 , 10.30]$ και $M = no_guilty$

γ. διάστημα = $9.30 + 20 + 45 = 10.35$, Πιθανό

$X_2 = [10.00 , 10.30]$ και $\Gamma = guilty$ και $T = 10.35$

Επομένως , επειδή οι δύο ένοχοι είναι αδύνατον να προλάβουν να κλέψουν το μήλο για οποιαδήποτε τιμή των T και X , με τη χρήση κλαδέματος συμπεραίνουμε χωρίς αμφιβολία πως ο ένοχος είναι ο κ.Γιάννης.

3. Διάδοση περιορισμών:

Ο αστυνόμος Σιέσπης θα μπορούσε να είχε χρησιμοποιήσει τον αλγόριθμο FC

Σε κάθε βήμα του αλγορίθμου , κάθε φορά που ανατίθεται μια τιμή σε μια μεταβλητή T , ο FC εξετάζει κάθε μεταβλητή X στην οποία δεν έχουν αντεθεί τιμές και διαγράφει όλες τις τιμές της X που είναι ασυνεπείς. Εάν προκύψει κενό σύνολο τότε η τιμή που ανατέθηκε απορρίπτεται.

Πρόβλημα 3

1. Ορισμός σαν πρόβλημα ικανοποίησης περιορισμών:

Ένα πρόβλημα ικανοποίησης περιορισμών ορίζεται από:

- Μεταβλητές : N_0, \dots, N_m : μεταβλητή που δηλώνει την σειρά εκτέλεσης των εργασιών και $T_{i,j}$ όπου είναι ο χρόνος που διήρκεσε κάθε εργασία i και κάθε ενέργεια j
- Πεδίο μεταβλητών : Domain του N : $D=\{0, \dots, m\}$
και domain των χρόνων : $D = \{d_0, \dots, d_m\}$
- Περιορισμοί:
 - Κάθε ενέργεια m πρέπει να εκτελείται μετά την εκτέλεση των $m-1$
 $T(i,j)$: για να εκτελεστεί θα πρέπει στο domain να υπάρχουν τα $m-1$
 - Κάθε ενέργεια εκτελείται σε ένα μηχάνημα και δεν μπορεί να διακοπεί
 - Κάθε εργασία μπορεί να εκτελέσει μόνο μια ενέργεια την φορά
 - Μια ενέργεια έχει περιορισμένο χρόνο εκτέλεσης d
 - Κάθε εργασία πρέπει να τελειώσει πριν από μια προθεσμία D
 - Κάθε ενέργεια πρέπει να εκτελείται σε ξεχωριστό μηχάνημα

2. Για $n=3$ και $m=4$

	$m=0$	$m=1$	$m=2$	$m=3$	$m=0, \dots$
$n=0$	$E_{0,0}$			$E_{0,1}$...
$n=1$		$E_{1,0}$...
$n=2$			$E_{2,0}$...

3. Παράδειγμα ασυνέπειας

Ασυνέπεια θα υπήρχε αν δεν γινόταν να ολοκληρώθουν οι ενέργειες μέσα στο επιτρεπόμενο χρόνο

4. Αλγόριθμος οπισθοδρόμησης

Θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί οπισθοδρόμηση με MRV, έτσι ώστε να επιλέγεται κάθε φορά η ενέργεια με τις λιγότερες δυνατές νόμιμες ενέργειες και να τελειώσει η εργασία n .

Πρόβλημα 4

Προτασιακή λογική:

*Εστω ϕ οι λογικές προτάσεις

- $(A \ \& \ B \ \& \ C \Rightarrow D) \Leftrightarrow (A \Rightarrow (B \Rightarrow (C \Rightarrow D)))$

Ο πίνακας αλήθειας της παραπάνω πρότασης:

A	B	C	D		$((A \wedge B) \wedge C) \rightarrow D) \leftrightarrow (A \rightarrow (B \rightarrow (C \rightarrow D)))$				
1	1	1	1		1	1	1	*1	1
1	1	1	0		1	1	0	*1	0
1	1	0	1		1	0	1	*1	1
1	1	0	0		1	0	1	*1	1
1	0	1	1		0	0	1	*1	1
1	0	1	0		0	0	1	*1	0
1	0	0	1		0	0	1	*1	1
1	0	0	0		0	0	1	*1	1
0	1	1	1		0	0	1	*1	1
0	1	1	0		0	0	1	*1	0
0	1	0	1		0	0	1	*1	1
0	1	0	0		0	0	1	*1	1
0	0	1	1		0	0	1	*1	1
0	0	1	0		0	0	1	*1	0
0	0	0	1		0	0	1	*1	1
0	0	0	0		0	0	1	*1	1

1. Η πρόταση είναι έγκυρη καθώς για κάθε ερμηνεία της πρότασης ϕ ισχύει η ισοδυναμία (το *1 σε κάθε υπολογισμό στον πίνακα αλήθειας) και επομένως $I(\phi) = true$
2. Η πρόταση είναι ικανοποιήσιμη καθώς υπάρχει τουλάχιστον μια ερμηνεία για την οποία ισχύει $I(\phi) = true$
3. -
4. Η πρόταση αυτή (ϕ) έχει μια τουλάχιστον ερμηνεία I με $I(\phi)=true$, που σημαίνει ότι η I ικανοποιεί την ϕ έχει ένα τουλάχιστον μοντέλο και η I είναι ένα μοντέλο της ϕ
5. Επειδή η πρόταση είναι έγκυρη είναι και ταυτολογία
6. Horn: (Γενικά : Είναι η πρόταση η οποία περιέχει το πολύ ένα θετικό λεκτικό) Με απαλειφή των συνεπαγωγών και χρησιμοποιώντας τους κανόνες: νόμος de morgan , προσεταιριστικότητα του \wedge και κάνοντας απαλοιφή αμφίδρομης υποθέτικης πρότασης συμπαιρένω πως μόνο το D είναι ένα θετικό λεκτικό. Η πρόταση αυτή είναι φράση horn.

- $A \& (A \Rightarrow B) \& (A \Rightarrow \neg B)$

Ο πίνακας αλήθειας της παραπάνω πρότασης:

A	B	$(A \wedge (A \rightarrow B)) \wedge (A \rightarrow \neg B)$			
1	1	1	1	*0	0 0
1	0	0	0	*0	1 1
0	1	0	1	*0	1 0
0	0	0	1	*0	1 1

1. Η πρόταση δεν είναι έγκυρη καθώς δεν υπάρχει ερμηνεία της πρότασης ϕ που να ισχύει η ισοδυναμία (το *0 σε κάθε υπολογισμό στον πίνακα αλήθειας) και επομένως δεν ισχύει $I(\phi) = true$
2. -
3. Είναι μη ικανοποιήσιμη καθώς δεν υπάρχει καμία ερμηνεία που να ισχύει $I(\phi) = true$
4. Δεν έχει κανένα μοντέλο
5. Δεν είναι ταυτολογία
6. Είναι φράση horn, καθώς με απαλοιφή των 2 συνεπαγωγών καταλήγω σε πρόταση με μόνο ένα θετικό λεκτικό, το A.

- $(A \mid B) \& (\neg A \& C) \& \neg B \& \neg C$

Ο πίνακας αλήθειας της παραπάνω πρότασης:

Πρόσθεσα παρενθέσεις για να διακρίνω την προτεραιότητα:

A	B	C	$((A \vee B) \wedge (\neg A \vee C)) \wedge \neg B \wedge \neg C$						
1	1	1	1	1	0	1	0 0	*0	0
1	1	0	1	0	0	0	0 0	*0	1
1	0	1	1	1	0	1	1 1	*0	0
1	0	0	1	0	0	0	0 1	*0	1
0	1	1	1	1	1	1	0 0	*0	0
0	1	0	1	1	1	1	0 0	*0	1
0	0	1	0	0	1	1	0 1	*0	0
0	0	0	0	0	1	1	0 1	*0	1

Ομοίως με την προηγούμενη πρόταση

Με την διαφορά ότι δεν είναι πρόταση Horn (Παραπάνω από ένα θετικό λεκτικό).

- $(A \mid B) \& (-A \mid C) \& (B \mid C)$

Ο πίνακας αλήθειας της παραπάνω πρότασης:

A	B	C	$((A \vee B) \wedge (\neg A \wedge C)) \wedge (B \vee C)$					
1	1	1	1	0	0	0	*0	1
1	1	0	1	0	0	0	*0	1
1	0	1	1	0	0	0	*0	1
1	0	0	1	0	0	0	*0	0
0	1	1	1	1	1	1	*1	1
0	1	0	1	0	1	0	*0	1
0	0	1	0	0	1	1	*0	1
0	0	0	0	0	1	0	*0	0

1. Δεν είναι έγκυρη καθώς δεν ισχύει $I(\phi) = \text{true}$ για κάθε ερμηνεία
2. Υπάρχει μια ερμηνεία για την οποία να ισχύει οπότε είναι ικανοποιήσιμη.
3. -
4. Έχει ένα μοντέλο
5. Δεν είναι ταυτολογία
6. Δεν είναι φράση horn.

Πρόβλημα 5

Σύμφωνα με την ανάλυση έχουμε:

1. Μετατροπή των δοσμένων προτάσεων σε συζευκτική κανονική μορφή (CNF):

Με τα εξής βήματα :

1. Απαλοιφή του \Leftrightarrow με την $(\alpha \Rightarrow \beta) \wedge (\beta \Rightarrow \alpha)$
2. Απαλοιφή του \Rightarrow με την $\neg \alpha \vee \beta$
3. Κανόνας de morgan

- $A \wedge (B \Leftrightarrow C)$

$$A \wedge ((B \Rightarrow C) \wedge (C \Rightarrow B))$$

$$A \wedge ((\neg B \vee C) \wedge (\neg C \vee B))$$

$$(A \wedge (\neg B \vee C)) \wedge (A \wedge (\neg C \vee B))$$

$$(A \wedge (\neg B) \vee (A \wedge C)) \wedge (A \wedge (\neg C) \vee (A \wedge B))$$

- $(A \wedge B) \Leftrightarrow (A \wedge C)$

$$((A \wedge B) \Rightarrow (A \wedge C)) \wedge ((A \wedge C) \Rightarrow (A \wedge B))$$

$$((\neg (A \wedge B) \vee (A \wedge C)) \wedge (\neg (A \wedge C) \vee (A \wedge B)))$$

$$[(\neg A \vee \neg B) \vee (A \wedge C)] \wedge [(\neg A \vee \neg C) \vee (A \wedge B)]$$

2. Με παραγοντοποίηση των δύο παραπάνω προκύπτει κενή πρόταση, επομένως η πρόταση 1 καλύπτει λογικά την 2

Πρόβλημα 6

1. Καλά ορισμένη
2. Δεν είναι καλά ορισμένη
3. Καλά ορισμένη
4. Καλά ορισμένη
5. Δεν είναι καλά ορισμένη